

Körkép Szegedről Reggel a járáshban

(Folytatás az 1. oldalról.) öt perccel láthattak hozzá a leadta szavazatát. Ekkor indult el a szavazatszedő bizottság két tagja a mozgó-urnával, hogy a betegeket és az öregeket lakásukon keresse meg. Otthon, a Kecskeméti utca 2. szám alatt adta át Nagyiván Károly bizottsági tag a szavazólapot Kojics Gyulának és feleségének, azután indultak tovább.

Délben és kora délután alig volt dolguk a szavazatszedő bizottságoknak, később azonban újabb szavazók érkeztek még. A tanácsnál 5 óra tájban elevenedik az élet, egyre több körzetből jelentik: kész az összesítés. S egymás után indulnak az autók, hogy — a szabályok szerint — rendőri kísérettel szállítsák be az urnákat. Például a 2-es körzet szavazóhelyiségéből, a Radnóti gimnáziumból, ahol 18 óra előtt

öt perccel láthattak hozzá a szavazatok megszámlálásához. Délután 6-ig már 38 körzetből behozták az urnákat, s több mint 50 választókerületben befejezték a munkát.

Délután fél 7 tájban már pillanatnyi szünet nélkül cseng a telefon, egymás után jelentkeznek a körzetek: készen vannak, összeszámolták a szavazatokat. Sorban indulnak az autók a 73-as, 66-os, 9-es, 22-es, 117-es körzetbe. A községekből szintén beérkeztek az urnák — Szóregén, Algyón és Tápén kora délután befejeződött a szavazás. Csak Dorozsmán tartott kissé tovább.

Cseng a telefon, s már nem csupán a körzetek jelentkeznek, hanem a vendéglők is. Érdeklődnek, mikor oldhatják föl a szesztilalmat. Fél 7-ig vagy öt helyről telefonáltak ilyen ügyben.

Később, negyed 8 után az urnák nagy része már beérkezett, halomban tornyosulnak a kapu alatt. Fent, az emeleten a szavazatszedő bizottságok képviselői adják át sorra a jegyzőkönyveket a választási elnökségnek. Gyors ellenőrzés: rendben van-e minden? Aztán egy kávé, jólesik a napi munka után.

Elmúlt este 9 óra. Kedves, rövid ünnepségen dr. Biczó György, a város tanácsának elnöke köszöni meg a választási elnökség és a választási előkészítésében, lebonyolításában résztvevők munkáját. Este 10-re pedig elkészül a jegyzőkönyv is, a főösszesítő, melyet sorban aláírnak, hitelesítenek a választási elnökség tagjai.

Ezzel Szegeden, 1973. április 15-én, vasárnap befejeződött a választás.

Találkozni akartunk vasárnap reggel Tiszaszigeten a választóval, aki először lépi át a szavazásra átrendezett iskola küszöbét. Jóval hat előtt kint voltunk, mégis elkéstünk. Megszámolni se tudtuk, kifélé jönnek-e már többen, vagy befele mennek. A kezdés se úgy indult, hogy jön valaki elsőnek, másvalaki másodiknak, mindig többen, mindig többen — egyszerre jöttek sokan.

Egymás után

Pedig nem a szomszédból ugrottak át. Ismerős gátór a hazafelé induló Venkei Miklós, vele váltunk szót először. Az ő szavazata már benne van az urnában. Mestersége elárulja, a Tisza mellől jött. Németh János is, Szekeres István is, feleséges-től mindnyájan.

— Mielőtt munkához látnak, ide jöttünk.

Még mindig nincsen hat óra, már teherautó érkezik, tele emberrel. Három kilométerre lehet ide Tervár, vagy négyre, onnan jönnek. Két kocsi állt szolgálatba, ne kelljen biciklit elővenni.

Ismerkednek néhányval az érkezők közül, éppen tisztázzuk Tokár Ferencnével, azért akart Szabó Máriaát mondani, mert jószerével még meg sem szokta a férje nevét, és Szabolcsból jött ide, a férje pedig tehenész — amikor újabb autó érkezik, katonai rendszámmal. Várnám, hogy határőrök bújnak ki belőle, de kettő híján mind civil.

— Szívességből jöttünk — mondja Kovács Gábor főhadnagy. Eső után nagy a sár, tanyáról nehéz lett volna bejönni.

Előre megbeszélték, kit hol vesznek föl, azt is, mikor jönnek.

— Én is voltam tanácstag — hallom a főhadnagytól —, ennyi segítség szót se érdemel.

Hat óra után öt perc: a kettős szavazókörben két teherautó népe és egymást erő gyalogosok sora borítékba tette már szavazatát.

Ketten Kistelekről

Nagy ugrás ide Kistelek, mire ideérünk, hivatalos tájékoztatást is kapunk. A ti-

zenegy körzetben fél hétig átlagosan ötven-ötven ember szavazott. Három körzetben itt is engedélyezték, hat óra előtt nyithassák ki a kapukat. Az állattenyésztők, választásra sietők voltak az elsők.

Szünet nélkül nyílnak az öreg iskola ajtói. Szólítsunk meg valakit, „semleges” területen, a folyosó végén!

— Svihrán Dániel vagyok, itt születtem, itt is lakom.

Írhatom rögtön a neve mellé, két leánya van, tanárnő a egyik Kalocsán — de itt szavaz, ha fölébred —, és másodikos gimnazista a másik. Kitűnő nyelvéreke van, az atyai büszkeség úgy tudja, viheti még vele valamire.

Akkora falu Kistelek, majdnem város már. Mit mond erre a választópolgár?

— Jó falu, nagyon jó. Indul is az ipara, de több a kéz még, mint a munka. Ha egyszer elkezdi ez a falu, hogy város legyen, szép kilátásai vannak.

Csajka József neve áll itt a szavazólapon.

— Szívvel-lélekkel dolgozik, jól ismerem. Biztosra veszem, jóra szavazunk.

Harmath Andrásné babakocsival, abban pedig a kis Andriszál jött szavazni a szépen fölújított művelődési házba. Meg is áll minden ismerős gyereket csudálni.

Gyógyszertári asszisztens Harmathné, most éppen nem dolgozik. Igazítsuk helyre rögtön a botlást: most éppen otthon dolgozik, állami támogatással. Gyermekeit gondozza.

— Erdemes volt otthon maradni. Látom, hogyan fejlődik, ha kedvünk kerekedik, játsszunk nagyokat.

— Ha most találkozna a leendő tanácsstaggal, mit mondana neki?

— Csak az utakat először! Nagy a falu, sok az utcája. Van, ahová alig lehet kocsival bemenni.

Babakocsiról van itt szó, nem autóról. Volt kormányos is, úgy nyerték, de el is adták. Beleépítik az új házba.

— Öszre talán benne leszünk.

— Sok ház épül?

— Rengeteg. Induljon akármerre, mindenhol talál.

Az itteni urnában Szógi László és Rehák Sándor neve vetelkedik a tanácstagságerért.

Összetartozunk

Öten jöttek szavazni a Tári családból Máriatelepen. Bakson van ez a telep, de a falutól állandó víz választja el, és az egykori szegényeknek könyörületből osztották a házhelyeket.

Piroska először választ a családból. Felöltött felelősséggel, egyenrangú polgárként beleszól a község dolgába azzal, hogy meghagyja vagy áthúzza a szavazólapon a jelet, mint a munka. Ha egyszer elkezdi ez a falu, hogy város legyen, szép kilátásai vannak.

— Sokan vagyunk, sokfelé járunk. Akik Kisteleken tanulnak, együtt vannak, összetartanak. A Szegedre járók egyszerre mennek, egyszerre jönnek, ők is összetartanak. Aki dolgozni jár, úgy látszik, másik csoport tagja. Az itthon maradóknak szintén.

Könnyű kitalálni a folytatást. Egy elszalasztott vagy elhibázott mondat, alkalmi sérelem, idéltlen szóváltás elég, hogy kimondják: fönny hordod az orrod! Eszre se veszed, aki itthon marad.

— Orvosságot mit adna egy új választó?

— Van egy klubunk, de lassú folyású. Ezt lenne jó úgy életre dajkálni, hogy együtt lehessen a baksi fiatal a baksiakkal akkor is, ha máshol tanul, vagy máshol dolgozik. Összetartozunk.

Ezt az orvosságot nem lesz nehéz bevenni.

Amíg ez a néhány szó elhangzik köztünk, hallani a motorzúgást. Az öregeknél, betegeknél járó urnát hozza vissza a szavazatszedő bizottság két tagja, Boda Ferenc és Pölös István. Kilenc óra van, Máriatelepen befejezték a szavazást.

Bizalommal

Tanácsstagokat választott vasárnap az ország. Közel hét és fél millió választópolgár járult az urnákhoz, hogy szavazatával állást foglaljon és megbízatást adjon négy esztendő munkára a Hazafias Népfrejt programját képviselő jelölteknek.

Nem látványos program ez, inkább lehetne a hétköznapi, a mindennapi élet, a valóság programjának nevezni, amelynek megvalósításában a dolgozók egyre szélesebb rétege cselekvően vesz részt. A jelölő gyűléseken bebizonyosodott, nemcsak az érdeklődés nőtt meg a közügyek iránt, hanem a felelősség is. A felvetett javaslatokat minden esetben a valóság talaján állva, kívánják megoldani, felmérve a lehetőségeket, és az anyagi erőit. Ezért történt sok helyen, hogy a javaslat elhangzása után a jelölő gyűlések résztvevői nyomban megszervezték és vállalták a társadalmi munkát is a felvetett kérdések megoldására.

A vasárnapi szavazás jó politikai légkörben zajlott le, és az eredmények birtokában politikai barométernek is nevezhetnénk. Hiszen a lakosság 98,1 százaléka járult az urnákhoz. Kádár János mondta a Láng-gyári nagygyűlésen, hogy napról napra szilárdabbá kovácsolódik népünk szocialista nemzeti egysége, és kijelentette:

„Bizom abban, hogy a tanácsválasztás olyan hitvallás lesz politikánk mellett, olyan támogatás lesz központi és helyi politikánkban, amely méltó szocializmust építő népközhöz!”

A szocialista nemzeti egység összekovácsolódását leghívebben az mutatja, hogy egész dolgozó népünk, társadalmunk minden rétege szilárdan felsorakozott a párt és a népfrejt programja mögé. És ez nemcsak a nagy, országos politikában mondható el. A kisebb községek, falvak, üzemek, teremelőszövetkezetek, állami gazdaságok, sőt körzetek, utcák is ennek az összefogásnak a jegyében élnek, dolgoznak, és oldják meg a mindennapi feladatokat.

Olyan feladatok ezek, amelyek a köz érdekeit szolgálják; hétköznapi problémák és a megoldásukra való összefogás is csupán egyszerű tett, hétköznapi cselekedet. De összességükben meggyőzően bizonyítják, hogy dolgozó népünk egyre aktívabban vesz részt szocialista hazánk építésében. Egyik szegedi járási faluban egészségházat építettek összefogással, másutt az öregeknek létesítettek napközit, aztán a fiataloknak klubot. Alig van község, ahol társadalmi munkában ne építettek volna járdát, utat. Óvodákat bővítettek és bővítetnek, könyvtárakat szerveznek, egészség ivóvízért fognak össze, és hogy könyvebben menjen ezeknek a közérdekű feladatoknak a megvalósítása: olyan embereket jelöltek tanácsstagoknak és olyan emberekre adták le vasárnap szavazatukat az ország 12 ezer választókerületében, akik lelkiismeretes, becsületes helytállással, minden erejük és tudásuk latbavetésével fáradoznak velük együtt ezek megvalósításáért.

Valóban olyan hitvallás volt ez a vasárnapi tanácstagválasztás, olyan támogatás nemcsak a helyi, de az országos politikának is, amely méltó népünkhez. És a tanácsstagok nemcsak bizalmat kaptak a voksokkal, hanem útravalót a választópolgároktól. Útravalót a holnap munkához, amivel nemcsak a mindennapok feladatait oldja meg sikeresen, hanem szélesíti, fejleszti és gazdagítja a helyi demokráciát, erősíti a szocialista hazafiságot.

Igy vált a tanácsválasztás jelentős politikai cselekedetté, olyan tette, amely a nép egységes akaratát fejezi ki, bizalmát a párt politikájában, és egyben elköveti szándékát is, hogy ezt a politikát munkájával, minden erejével támogatja.

Hétköznapiak következnek, a cselekvések napjai. Munka bőven akad, hiszen a javaslatok százait, ezreit vizsik tarsolyukban a megválasztott tanácsstagok. És a javaslatok mellett népünk bizalmát, egész társadalmunk szilárd összefogását.

Hat óra előtt Tiszaszigeten

Babakocsival jött szavazni Harmath Andrásné

Időseknek és betegeknek házhöz viszik az urnát